

19 juni 2009

Geachte leden van de Cie. Werk & Financiën,

Binnenkort treedt de Wet investeren in jongeren (wet WIJ) in werking, in feite een nauwelijks verholde bezuinigingsmaatregel. In deze wet is vastgelegd dat mensen tot 27 jaar die zich melden bij de gemeente een aanbod voor werk of een opleiding moeten krijgen. Het recht op een WWB- uitkering vervalt voor deze groep. Van diverse kanten is veel kritiek op deze wet, die volgens velen eigenlijk overbodig is, onder meer omdat veel van wat erin staat al de praktijk is en omdat onvoldoende recht wordt gedaan aan de situatie van jongeren met medische, psychische en sociale problemen. Leiden heeft al jaren een 'gesloten aanpak' voor jongeren tot 27 jaar.

De gemeenten moeten deze wet uitvoeren. Daarvoor moeten nieuwe verordeningen en beleidsregels worden opgesteld en anderen gewijzigd. U als raad kunt hiervoor kaders stellen, zoals eerder is gebeurd met de WWB en de WMO. Indien u dit niet doet laat u het initiatief volledig aan het college van B&W en kun u slechts wijzigingen aanbrengen in een zonder uw inbreng opgestelde verordening. U kunt dus zelf het initiatief nemen. Naar ik aanneem hebben uw respectievelijke partijen of partijbureaus informatie die u kunnen helpen bij de bepaling van uw standpunten en de kaderstelling.

Voor de inwinning van nadere informatie zou u bijvoorbeeld een hoorzitting kunnen organiseren, de griffie kunnen vragen een informatiebundel samen te stellen enz. Hieronder treft een kritisch artikel uit Binnenlands Bestuur van 10 april 2009 aan, alsmede een paar links (VNG, ministerie SWZ, FNV jongeren, Divosa) met iets meer informatie.

Hoogachtend,

Cliëntenraad SoZA Leiden

WIJ werkt niet

Door Sandra Olsthoorn

Jonge mensen horen niet in de bijstand. Er is dan ook niets mis met het idee achter de Wet Investeren in Jongeren (WIJ), die komende week in de Tweede Kamer waarschijnlijk wordt besproken en die op 1 juli al van kracht moet worden.

In de WIJ is vastgelegd dat mensen tot 27 jaar die zich melden bij de gemeente een aanbod voor werk of een opleiding moeten krijgen. Daar staat tegenover dat deze groep dan geen aanspraak meer mag maken op het laatste sociale vangnet: de bijstand.

Met een wet wordt een ideaal niet direct praktijk. Het kabinet kan wel willen dat de ongeveer 25 duizend bijstandsgerechtigden onder de 27 aan het werk of naar school gaan, maar de werkelijkheid is weerbarstig.

De Wet werk en bijstand (Wwb) geeft gemeenten nu al een heel duidelijke prikkel om zoveel mogelijk mensen uit de bijstand te krijgen: hoe minder uitkeringen, hoe meer geld ze overhouden. Jonge mensen moeten voor gemeenten een makkelijke groep zijn om geld mee te 'verdienen'; ze zijn relatief eenvoudig bemiddelbaar.

Waarom zitten er dan toch nog duizenden jongeren in de bijstand? Deels omdat bij deze groep sprake is van zwaardere problematiek. Het zijn niet degenen die vers van het hoger onderwijs komen die zich melden bij de gemeente. Het zijn overwegend de schoolverlaters zonder startkwalificatie, de jongeren met zware schulden en/of gedragsproblemen, zonder vaste verblijfplaats en dergelijke. Die zitten niet morgen op school of om halfnegen bij de baas, omdat de gemeente ze vandaag een uitkering weigert. Die jongeren hebben specifieke ondersteuning nodig, bijvoorbeeld in de vorm van korte stages, reïntegratietrajecten, schuldhulpverlening et cetera. Allemaal zaken die gemeenten nu ook al (kunnen) bieden via de Wwb. De nieuwe wet voegt daar niks aan toe.

Maken gemeenten ook gebruik van die mogelijkheden? Niet allemaal en ook niet allemaal even goed. De helft van de doelgroep heeft een half jaar na het begin van de bijstandsuitkering nog geen werk én ook geen ondersteuning van de gemeente. Het kabinet heeft gelijk dat dit niet in de haak is, en moet die gemeenten vooral terechtwijzen én helpen als dat nodig is. Met dit wetsvoorstel kan een andere realiteit niet direct worden geforceerd. Vóór 1 juli zijn al die opleidingen, stages en banen niet zomaar beschikbaar - zeker niet in crisistijd. En zeker niet nu de WIJ gemeenten geen nieuwe middelen en stimulansen biedt, maar ze juist geld moeten inleveren.

Wél wordt de jongere gepakt die een slecht doordacht, niet passend aanbod door de strot geduwd krijgt, omdat de gemeente een voorstel móét doen. Een aanbod weigeren mag niet, en wie bezwaar maakt zit gegarandeerd tijdens de periode van bezwaar zonder inkomen. Te vrezen valt ook dat velen zich niet meer melden en helemaal uit het zicht van de instanties verdwijnen. Tot sommigen op een dag bij de politie weer opduiken als crimineel. Kortom: het idee achter de WIJ vooral vasthouden, maar de wet zelf de prullenmand in.

(C) Binnenlands Bestuur, 10.04.09

Meer:

http://home.szw.nl/index.cfm?fuseaction=app.document&link_id=151038

http://www.fnvjong.nl/Werkleerplicht/Wij_zijn_tegen.asp

http://www.vng.nl/smartsite.dws?ch=def&id=57471&it=2#_tocBK11

<http://www.divosa.nl/smartsite.shtml?id=54931>

Cliëntenraad SoZA Leiden
Perzikweg 7, 2321 DG Leiden

De Cliëntenraad Sociale Zaken en Arbeidsmarktbeleid Leiden behartigt de belangen van klanten van de gemeente Leiden op het gebied van werk en inkomen in algemene zin en adviseert de gemeenteraad en het college van B&W.